

Rädda pandan!

Skriven av Ann-Charlotte Ekensten.

Kapitel 1.

Ivar gillar alla djur. Men han älskar pandor.

Ivars första gosedjur var en panda.

Ivar har gillat pandor sedan han var på zoo i Danmark.

Där såg han för första gången de ulliga svart-vita björnarna.

Då var Ivar bara 5 år. Nu är han 13 år och kan nästan allt om pandor.

I skolan tycker en del att Ivar är konstig. Att det är knäppt att kunna så mycket om pandor. Ibland blir han retad för det.

När Ivar kommer till skolan möter han Saga.

– Hallå där, Panda-pojken! retas hon.

Saga är den coolaste tjejerna i Ivars klass. Hon hänger alltid med sitt gäng. Tjejerna har mycket smink och alla har slitna jeans.

– Hej Saga, suckar Ivar och går vidare.

Han hör att Saga och de andra skrattar åt honom. Det gör de ofta. Men han bryr sig inte. Om det blir för mycket säger han ifrån.

Ivar har andra kompisar. Både i Naturklubben och i chatten på Pandaforum. Alla i Naturklubben gillar djur och natur. Varje år ordnar de en loppis för att samla in pengar. Pengarna går till arbetet med pandorna.

Vilda pandor finns bara i Kina. Men de håller på att dö ut. Man hugger ner skogarna där pandorna bor. Det behövs pengar för att lära upp människor som kan hjälpa och skydda pandorna. Och ibland räknar man alla pandor för att få veta hur många som finns kvar.

Ivar går till skolans anslagstavla. Han vill kolla att lappen om klubbens loppis sitter kvar. Det gör den. Det står:

LOPPIS FÖR PANDORNA!

I ena hörnet finns en bild på en liten svart-vit panda.

Ivar går vidare till sitt klassrum.

Kapitel 2.

Första lektionen är det matte. Ivar tar fram sin bok och börjar räkna. Efter en stund tänker han på loppisen.

Klubben har jobbat hårt. Hela vintern har de samlat saker som de ska sälja. Nu är det bara två dagar kvar. På lördag är det loppis!

Ivar tar fram sin mobil i smyg. Han loggar in i chatten på Panda-forum. Han vill kolla om Pandis är där.

Pandis är en tjej som Ivar har chattat med några gånger.

Men han vet inte vem hon är.

Hon är inloggad!

Ivar skriver snabbt ett meddelande:

Är du i skolan?

Jooo, svarar Pandis. Vi har matte. Trist.

Vi har också matte, skriver Ivar. Kommer du till loppisen?

Ja, det blir jag och min mamma. Vi bakar bullar som vi ska sälja, svarar Pandis.

Bra! skriver Ivar.

Måste sluta, skriver Pandis. Hörs här i kväll!

Ivar skickar iväg en smiley. Sedan stänger han av mobilen och lägger ner den i ryggsäcken. Ivar hinner räkna två tal till innan det är rast.

Ali väntar på honom vid skåpen. Ivar och Ali är kompisar från Naturklubben, men går inte i samma klass.

– Har du sett? frågar Ali och håller fram sin mobil. De har snart räknat alla pandor.

– Undrar hur många som finns kvar, säger Ivar.

– Hoppas de har blivit fler, säger Ali.

Ivar läser på Alis mobil.

På lördag ska de vara klara med att räkna pandorna.

Samma dag som loppisen!

– Vill din chattkompis hjälpa till? frågar Ali.

– Ja, Pandis kommer! säger Ivar. Hon hörde av sig förut.

– Super! säger Ali. Men jag undrar vem hon är, den där Pandis?

– Spelar ingen roll, säger Ivar. Bara hon gillar djur och natur.

– Snällt att hjälpa till i alla fall, säger Ali.

– Ja, säger Ivar. Hon ska baka bullar som vi kan sälja.

– Okej! Måste gå, min lektion börjar, säger Ali.

– Vi ses på klubben i kväll! säger Ivar.

Kapitel 3.

Sista lektionen har Ivars klass idrott. Det är stationer med olika redskap. Ivar får börja på repen. Saga också.

- Du ..., säger Saga. Men hon ser inte på Ivar. Istället tittar hon ner i golvet. Hon är inte alls så kaxig som hon brukar vara.
- Inget mer snack om pandor nu, säger Ivar.
- Nä, jag tänkte bara...

Saga blir tyst.

Då kommer Sagas kompis.

- Kolla, Saga! Vi ska klättra med Panda-pojken!

Saga tittar upp. Nu flinar hon som vanligt.

- Vilken tur! säger hon. Pandor är experter på att klättra.
- Lägg av, fräser Ivar.

Läraren blåser i sin visselpipa. Det är dags att börja.

Ivar klättrar snabbt upp i repet. Han är trött på Saga. Vad är det med henne? Är det så fel att gilla pandor?

Efter repen går Ivar vidare till medicinbollarna. Han försöker att inte tänka på Saga. Istället kastar han den tunga bollen mot väggen.

Det är jobbigt och snart rinner svetten.

Ivars ljusa hår klibbar i pannan.

Skit i Saga! tänker han. Kul att Pandis vill hjälpa till.

Kapitel 4.

Efter gympan duschar Ivar snabbt. Han har bråttom. Det är möte på klubben. Men först måste han äta.

När Ivar kommer hem är pappa där.

- Hej! Snart är det middag, säger pappa.
- Jag tar bara en macka, säger Ivar. Ska till klubben direkt.
- Men jag har köpt fisk.
- Den är väl inte utrotningshotad? frågar Ivar.
- Det blir makrill, säger pappa. Den är väl inte på väg att försvinna?
- Nej, makrill är bra just nu, säger Ivar. Jag värmer lite mat när jag kommer hem. Måste gå!

Naturklubben träffas i en lokal i huset där Ivar bor. Hanna är redan där när Ivar kommer. Hon är ledare i klubben. Hanna och Ivar hälsar med en high five.

Sedan kommer de andra en efter en. Sist kommer Ali.

- Sorry! Glömde tiden, säger han.
- Vi kör igång direkt, säger Hanna. Vi ska sätta priser på alla saker till loppisen.

Det är trångt i lokalen. Alla saker de samlat in finns här.

En träsoffa, som står längs en vägg. Lådor med koppar och glas.

Det finns kläder, skridskor och böcker också.

– Här finns massor av bra grejer, säger Ali.

Han sätter en lapp på en leksaksbil. 10 kr står det på lappen.

– Det är smart att köpa begagnat, säger Ivar. Kostar mindre och är bättre för miljön.

Efter två timmar sitter det prislappar på allt.

– Det gjorde vi bra, säger Hanna. Vi ses här klockan tio på lördag.

– Hoppas det blir mycket folk, säger Ali.

– Det blir det. Vi har ju satt upp massor av lappar om loppisen, säger Ivar.

Kapitel 5.

I skolan nästa dag går Ivar till anslagstavlan.

Lappen om loppisen sitter kvar. Han skriver på lappen:

GODA BULLAR ATT KÖPA!

Pandis och hennes mamma ska ju baka.

– Tänk om det är äckliga bullar?

Ivar vänder sig om. Det är Saga som säger det.

– Bullar är väl alltid gott, säger Ivar.

– Det kanske är bambubullar, flinar Saga. Det skulle pandorna gilla. De äter ju bara bambu.

– Lägg av nu, säger Ivar. Pandor är coola djur.

Ivar väntar på ett nytt elakt svar. Men det kommer inget. Saga bara går iväg. Hon stöter nästan ihop med Ali som kommer i korridoren.

– Vad var det med henne? frågar Ali.

– Ingen aning, säger Ivar.

– Chattade du med Pandis igår? frågar Ali.

– Nä, jag fick aldrig tag på henne, säger Ivar.

– Hon kanske bakade, säger Ali.

Just då plingar Ivars mobil.

- Det är hon! säger han.
- Fråga om det blir bullar med kanel eller vanilj, säger Ali.
- Äh, gå nu, säger Ivar. Jag vill svara själv.
- Panda-pojken och Pandis! Är ni kära eller? retas Ali.
- Stick, säger Ivar.

Han är inte sur. Men han vill vara i fred när han svarar Pandis.

När Ali gått loggar Ivar in på Pandaforum.

Hej! skriver han. Bakade du igår?

Ja, svarar Pandis. Hann inte höra av mig. Sorry!

Lugnt, skriver Ivar. Vi samlas klockan 10 i morgon.

Jag kommer nog, skriver Pandis.

Nog? skriver Ivar. Du kommer väl säkert?

Allt är inte så lätt, svarar Pandis.

Ivar rynkar pannan och tänker för sig själv. Vadå inte lätt?

Det är jättelätt att samla ihop pengar till en bra sak. Och den som hänger på Pandaforum gillar väl pandor!

Får du inte för din mamma? skriver Ivar.

Jo, svarar Pandis. Det är jag som är problemet. Men det löser sig. Ses!

Ivar lägger ner mobilen. Vad menar Pandis?

Kommer hon eller kommer hon inte?

På kvällen är Ivar på klubben igen. Hanna är också där.

– Jag fixar lite skyltar till loppisen, säger hon.

– Vad bra det blir, säger Ivar.

– Vi har riktigt fina saker i år, säger Hanna.

– Hoppas vi får in mycket pengar till pandorna, säger Ivar.

– Ja, det hoppas jag också! säger Hanna. Och att vädret blir bra. Då kan vi ställa en del saker ute.

Kapitel 6.

Solen skiner när Ivar går till lokalen på lördag morgon. Han möter Ali i dörren. Ali håller på att bära ut lådor.

– Vi ställer en del vid husväggen, säger Ali.

– Perfekt! säger Ivar. Jag hjälper till!

Ivar går in och hämtar en låda med lego.

– När kommer Pandis? säger Ali.

– Vet inte, säger Ivar. Hon var så konstig igår.

– Svårt att lita på någon man bara känner på nätet, säger Ali.

– Kanske, säger Ivar.

Han tittar över gården. Snart är klockan elva och då öppnar loppisen.

Det blir kanske inga bullar att sälja.

Då ser Ivar någon han känner igen.

– Nej, inte hon, suckar han.

– Vem då? undrar Ali.

– Saga kommer där borta. Jag orkar inte med hennes snack.

Saga och en kvinna närmar sig. Kvinnan kommer fram till killarna.

Men Saga stannar en bit bort.

- Hej! Jag heter Maria. Vi ska hjälpa till här idag.
 - Jaha? säger Ivar.
 - Saga och jag har bakat. Vi ska sälja bullar och samla in pengar till pandor, säger Maria.
- Hon vänder sig mot Saga.
- Är det inte så? säger hon.
- Maria vinkar till Saga att komma fram.
- Jo, vi ska hjälpa till, säger Saga.

Ivar och Ali ser på varandra.

Ali är den som fattar först.

När han ser bullarna förstår han att Saga och Pandis är samma person!

Ivar är tyst.

- Förlåt, säger Saga.
- Är du Pandis? säger Ivar.
- Mmm, säger Saga.
- Gillar du verkligen djur? säger Ivar.
- Jag älskar pandor, säger Saga.

Ivar känner sig lurad.

– Det tror jag inte på, säger han argt.

– Jag fattar att du är arg, säger Saga. Förlåt.

Ivar säger inget.

Kapitel 7.

Så börjar loppisen och Ivar och Saga kan inte prata mer.

Ali och Maria har hämtat ett bord där Saga och Maria kan sälja bullar.

Nu lägger de sina påsar med bullar på bordet.

Det kommer mycket folk. Alla vill köpa sakerna som klubben samlat ihop. En man vill till och med köpa klubbens gamla köksbord.

Det får han göra.

– Vi får skaffa ett nytt! skrattar Hanna och tar emot en hundralapp.

Klockan två stänger loppisen. Alla som jobbat är trötta. De samlas inne i lokalen. Några sitter på golvet och några i träsoffan som ingen ville köpa. Men nästan allt annat blev sålt. Bullarna tog slut snabbt.

Fast Saga och Maria stannade kvar ändå.

– Det här gjorde vi bra! säger Hanna.

– Hur mycket fick vi ihop? frågar Ali.

– Jag vet inte exakt. Men det är mer än förra året, säger Hanna. Över 7 000 kronor!

– Rekord! ropar Ali.

Ivar sitter tyst och tänker.

Varför låtsas Saga vara någon annan på Panda-forum?

Och varför är hon så elak i skolan?

– Jag måste gå hem, säger Maria. Kommer du, Saga?

– Nej, jag stannar lite, säger Saga.

– Tack för hjälpen, säger Hanna till Maria.

Saga vänder sig till Ivar.

– Ska vi gå ut? frågar hon.

– Okej, svarar Ivar.

De går runt huset och kommer in på nästa gård. Ivar säger inget. Han är fortfarande sur. Det är Saga som har ljugit.

Hon får börja prata.

– Ibland är det svårt att vara ärlig, säger Saga.

– Det tycker inte jag, säger Ivar.

– Jag har alltid gillat pandor. Men mina kompisar tycker att det är löjligt, säger Saga.

– Byt kompisar då! säger Ivar.

– Det är ju det jag försöker! Sägar Saga. Därför är jag inne på Pandaforum.

- Men då kan du inte ljuga och låtsas vara någon annan, säger Ivar.
- Jag vet. Förlåt, säger Saga.
- Men i skolan då? säger Ivar. Du mobbar ju mig.
- Det bara blir så, säger Saga. De andra tjejerna tror att jag är tuff. Jag säger saker utan att tänka mig för. Förlåt!

Kapitel 8.

Ivar ser på Saga. Hon har tårar i ögonen. Det ser ut som om hon verkligen menar det hon säger. Ivar blir osäker.

Saga kom ju ändå till loppisen. Och hon har sagt förlåt flera gånger.

- Okej, säger han.
- Okej, vadå? säger Saga.
- Okej till dina förlåt, säger Ivar.
- Menar du det?
- Ja, säger Ivar.

Det ser ut som om Saga tänker krama Ivar. Men hon klappar honom bara på axeln.

- Tack, säger hon.
- Eftersom du gillar pandor är du nog okej, säger Ivar.

Han skrattar lite.

Saga skrattar också.

När Ivar och Saga kommer tillbaka till lokalen står alla runt datorn.

- Pandaräkningen är klar! ropar Ali.
- Hur har det gått? säger Ivar.

Han rusar fram till datorn.

- Pandorna har blivit fler, svarar Ali. Det har blivit mer än 200 fler. pandor den här gången.
- Grymt! säger Saga.
- Och våra pengar har hjälpt till, säger Hanna.

Ivar är trött men glad. Vilken dag det har varit!

Loppisen blev lyckad. Pandorna har blivit fler.

Och Saga är Pandis!

När Ivar kommer hem är pappa i köket.

- Hej! Gick det bra? frågar pappa.
- Rekord! säger Ivar. Vi har aldrig fått ihop så mycket pengar förut.
- Vad kul, säger pappa. Kom och ät nu. Du är väl hungrig.
- Vad blir det? säger Ivar.
- Idag blir det vegetarisk lasagne. I den kan du inte hitta något kött alls, säger pappa.
- Du lär dig! skrattar Ivar.

- Det är du som lär mig, säger pappa.
- Vadå? säger Ivar.
- Att vi måste vara rädda om vårt jordklot. Rädda om både människor och djur, säger pappa.

Du har läst UR-versionen av Ann-Charlotte Ekenstens berättelse *Rädda pandan!*

Bearbetningen är gjord för att fungera bra både som text att läsa själv och som uppläsning i audioversionen på urplay.se.

För er som föredrar att läsa kortare texter finns även enkla sammanfattningar av varje kapitel.

UR har även skapat bilder till *Rädda pandan!*

Minns du vad som hände i kapitlet när du tittar på kapitelbilden?

Nu när du läst *Rädda pandan!* kanske du blir sugen på att höra den också? Det går jättebra! [Klicka här](#) för att komma till UR Play.